

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/177/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116231762
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4116231762.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 315 759 51, proti žalovanému: R. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/X, L., o zaplatenie 112,33 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 31. mája 2019 č.k. 14Csp/223/2016-69, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom II. a III. výroku potvrdzuje.

Žalovanému proti žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (OS Nitra) rozsudkom zo dňa 31.05.2019 č.k. 14Csp/223/2016-69 pri právnom posúdení podľa § 708 ods. 1, § 710, § 479, § 502 ods. 1 Obch. zák., § 52 ods. 1, 3 a 4, § 53a, § 53 ods. 1 Obč. zák., § 2 písm. d) a § 18 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 112,33 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.).

2. Vo zvyšku súd podanú žalobu zamietol (výrok II.).

3. O náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol podľa § 255 od. 1 v spojení s § 262 ods. 2 CSP tak, že žalobcovi úspešnému v časti uplatnenej istiny priznal voči neúspešnému žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie (súdny úradník) po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

4. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že podaná žaloba je dôvodná, avšak iba z časti. Vzhľadom na pasivitu žalovaného v spore neboli sporné žiadne skutočnosti. V článku IV. bod 2. sa zmluvné strany dohodli, že za poskytovanie služieb je banka, oprávnená účtovať si poplatky podľa sadzobníka poplatkov a všetky takéto poplatky sa účtujú na ľarchu účtu. Žalovaný zároveň v tomto bode zmluvy vyhlásil, že pred podpisom zmluvy sa oboznámil s poplatkami súvisiacimi so zmluvou a so sadzobníkom.

5. Súd mal z predložených dôkazov za preukázané, že žalobca zriadil a viedol žalovanému bežný účet, na ktorom žalovaný nevykonával takmer žiadne kreditné operácie, naopak, pripisovali sa mu na ľarchu účtu debetné položky za realizované bankové služby. Uvedeným postupom sa žalovaný dostal do nepovoleného prečerpania, ktorého výška 112,33 eura vyplýva z výpisu z účtu ku dňu 13.05.2016 (čl. 4 spisu), kedy žalobca vykonal vyrovnanie zostatku uzatvoreného účtu, teda debetný zostatok na účte žalovaného previedol na svoj pohľadávkový účet. Podľa bodu 3.12 VOP, ktoré sú podľa článku IV. bodu 4 zmluvy súčasťou zmluvy, nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri

ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte, ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Vzhľadom k tomu, že žalovaný si svoju povinnosť v tomto smere nesplnil, žalobca má nárok na vrátenie sumy preukázaného nepovoleného prečerpania vo výške 112,33 eura, ktorú mu aj súd následne priznal.

6. Súd však nepovažoval za dôvodný nárok žalobcu na úrok zo sumy nepovoleného prečerpania vo výške 28% ročne, tak ako bol upravený v bode 3.12 VOP - po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. Z úrokových sadzieb produktov od 14.10.2016 (čl. 3 spisu) vyplýva výška úroku 28%.

7. Zmluvná podmienka s rovnakým obsahom, na základe ktorého si žalobca uplatňuje svoj nárok na zaplatenie 28% úroku ročne z nepovoleného prečerpania, bola už rozsudkom OS Prešov č.k. 9C/113/2015-51 zo dňa 15.10.2015 potvrdeným rozsudkom KS v Prešove sp. zn. 21Co/10/2016 zo dňa 24.11.2016, vyhlásená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Išlo o totožné znenie zmluvnej podmienky ako v danej prejednávanej veci. Tento rozsudok je pre žalobcu záväzný, a preto bolo jeho povinnosťou jednak sa zdržať uplatňovania tejto neprijateľnej zmluvnej podmienky a následne aj uplatňovania nárokov z nej vyplývajúcich. Záväznosť už vyslovene neprijateľnej zmluvnej podmienky je potom daná pre všetky sudy, čo vyplýva z ust. § 306 CSP, podľa ktorého výrok právoplatného rozsudku podľa § 305 je záväzný pre každého.

8. Súd aj bez ohľadu na záver rezultujúci z rozsudku KS v Prešove zo dňa 24.11.2016 sp. zn. 21Co/10/2016 považoval 28% ročný úrok z nepovoleného prečerpania za nedôvodný, pretože 28% ročný úrok podstatne prevyšuje úroky požadované na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch (najvyššia výška úroku bola stanovená pri úveroch nad päť rokov - nové obchody približne 10,67% - priemerné úrokové sadzby zverejnené na webovej stránke NBS za prvý polrok 2016). Táto zmluvná podmienka je v neprospech klienta - spotrebiteľa hrubo nerovnovážna a preto aj neplatná. Vychádzajúc z ustálenej súdnej praxe je preto potrebné považovať dohodu o výške ročného úroku vo výške 28% za dohodu odporujúcu dobrým mravom, ktorá je zároveň aj ustanovením spôsobujúcim značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie KS v Trenčíne zo dňa 28.03.2018 sp. zn. 17Cvo/56/2017, rozhodnutie KS v Prešove zo dňa 28.09.2011 sp. zn. 3Co/3/2011, rozhodnutie KS v Trnave zo dňa 13.08.2014 sp. zn. 10Co/325/2014 a rozhodnutie KS v Nitre sp. zn. 9Co/44/2019.

9. Takisto v spore žalobca nepreukázal splnenie jeho povinnosti podľa § 18 ods. 2 zák. o spotrebiteľských úveroch, t.j. že dostatočne, včas a riadne oznámil žalovanému informáciu o tom, že sa žalovaný dostal do debetu, a že za takéto nepovolené prečerpanie musí platiť 28% ročný úrok zo sumy nepovoleného prečerpania. Vychádzajúc z uvedeného súd prvej inštancie žalobcu v časti uplatneného 28% ročného úroku zo sumy nepovoleného prečerpania ako nedôvodnú zamietol.

10. Proti tomuto rozsudku v častiach jeho výroku II. a III. podal včas odvolanie žalobca, navrhujúc odvolaciemu súdu, aby podľa § 388 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu. Zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplateného súdneho poplatku za podané odvolanie. Poukázal na odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Úroková sadzba vo výške 28% podstatne neprevyšovala priemernú výšku úroku t.j. dvojnásobok priemernej RPMN a nebola ani vo výške odporujúcej zákonom a nar. vlády č. 87/1995 Z.z.

11. Na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa používa priemerná hodnota percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Nepovolené prečerpanie nie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho rozsahu na bežnom účte. S oprávnením banky požadovať úroky na prečerpanie účtu počíta tak Obch. zák., ako aj zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 18 ods. 1. V danom prípade bola zmluva uzatvorená v súlade s ust. . Obch. zák., upravujúcimi zmluvu o bežnom účte (§ 710 a § 711 ods. 1).

12. Do pozornosti odvolacieho súdu žalobca dal rozhodnutia KS v Košiciach zo dňa 25.09.2018 č.k. 11Co/71/2018-202, 5Co/190/2018 z 15.11.2018, 5Co/241/2018 z 11.12.2018, KS v Banskej Bystrici č.k. 41Co/39/2018 z 23.01.2019, KS v Nitre č.k. 5Co/140/2018 zo dňa 19.12.2018, KS v Banskej Bystrici č.k. 41Co/4/2018-54 zo dňa 27.03.2018.

V súvislosti s posudzovaním výšky dojednaného úroku žalobca poukázal na ust. § 53 ods. 6 OZ účinného ku dňu zatvorenia zmluvy v spojení s § 1 ods. 1,4 nar. vlády č. 87/1995 Z.z.

13. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

14. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku ďalej iba „CSP“) po zistení, že odvolanie bol podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a následne dospel k záveru o neopodstatnenosti odvolania žalobcu, pričom o tomto odvolaní rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 191 ods. 1 CSP dôvody súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôvody v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Podľa § 53a OZ ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvárala vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje ale ho vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu, alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny zástupca dodávateľa.

16. V danom prípade súd prvej inštancie pri rozhodovaní o uplatnenom nároku žalobcu voči žalovanému týkajúceho sa zaplata sumy 112,33 eura s príslušenstvom v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, ktorý následne aj správne posúdil podľa ním odcitovaných ustanovení všeobecného hmotnoprávneho predpisu (Obch. zák., Obč. zák.) a zároveň aj špeciálneho hmotnoprávneho predpisu (zákon o spotrebiteľských úveroch). Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní žalobcu napadnutých výrokoch II. a III., ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. V ďalšom odvolací súd odkazuje na obsah odôvodnenia rozsudku týkajúceho sa napadnutých výrokov, s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP). Ak o vecne správny podľa § 387 ods. 1,2 CSP odvolací súd potvrdil aj súvisiaci výrok o náhrade trov prvoinštančného konania.

17. Na zdôvodnenie správnosti zamietnutia žaloby žalobcu vo zvyšku odvolací súd poznamenáva, že súd prvej inštancie riadiac sa obsahom ustanovení § 53a OZ a § 306 CSP vzhľadom na právoplatný a vykonateľný rozsudok OS Prešov zo dňa 15.10.2015 č.k. 9C/113/2015-51 v spojení s rozsudkom KS v Prešove zo dňa 24.11.2016 sp. zn. 21Co/10/2016 sa správne vypořiadal s neprijateľnou zmluvnou podmienkou totožnou ako v prejednávanej veci, na základe ktorej si žalobca voči žalovanému uplatnil 28% ročný úrok z nepovoleného prečerpania. Táto zmluvná podmienka už bola totiž prejednaná a zároveň aj zakomponovaná do výrokovvej časti rozsudku OS Prešov ako neplatná, pričom uvedené rozhodnutie OS Prešov bolo ako vecne správne v tejto časti (výrok III.) potvrdené citovaným rozhodnutím KS v Prešove. Vzhľadom k uvedenému a s poukazom na ust. § 53a OZ bol citovaný rozsudok OS Prešov v spojení s rozsudkom KS v Prešove pre žalobcu záväzný v tom smere, že jeho povinnosťou bolo do budúcnosti vo vzťahu k spotrebiteľom zdržať sa uplatňovania takto vyhlásenej neprijateľnej zmluvnej podmienky a takisto aj prípadných nárokov z nej rezultujúcich. Žalobcom uplatnený sankčný úrok vo výške 28% ročne má povahu neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmysle § 53 ods. 1 a 4

Obč. zák., pretože v danom prípade išlo medzi stranami sporu o spotrebiteľský spor vychádzajúci z formulárovej zmluvy s vopred určenými podrobnými podmienkami. V rámci spotrebiteľských vzťahov je neprípustné, aby jeden subjekt poskytoval inému subjektu odplatu bez zodpovedajúceho protiplnenia. Takýmto spôsobom vytvára žalobca nepovolený debetný zostatok na bežnom účte, ktorý úročí vysokým 28% ročným úrokom, dosahujúcim takmer trojnásobok úrokových sadzieb bánk pri poskytovaných spotrebiteľských úveroch. Takto dojednaná výška úroku (28% ročne) je aj v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 OZ.

18. V kontexte uvedených dôvodov odvolací súd podané odvolanie žalobcu vyhodnotil za nedôvodné s rozhodnutím o ňom tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

19. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému v tomto konaní ich náhradu proti žalobcovi nepriznal, pretože žalovanému preukázateľne žiadne odvolacie trovy nevznikli.

20. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).